

PONIŻAĆ SIĘ (14) *vb impf*

się (9), się (5).

o oraz a jasne.

inf poniżać się (2). ◇ *praes* 2 sg poniżasz się (1). ◇ 3 sg poniżå się (6). ◇ *praet* 3 sg *m* poniżåł się (1).
◇ *fut* 1 sg będę się poniżåł (1). ◇ *imp* 1 pl niechże się poniżåmy (1). ◇ *part praes act* poniżając się (2).

Sł stp, *Cn*, *Linde brak*.

1. *Umnieszać swoje znaczenie, ważność; upokarzać się; se humiliare Vulg* (13) : *BielKron* 70; *CzechEp* 326, 333; Niechże się v siebie łåmi zåwłże poniżamy/ å ku tobie Pånie przybliżamy *ArtKanc* P8v; Poniżać fię bårzo mamy/ gdy co dobrego w łobie czuiem/ nic łobie nie przypifuiåc åni łile łwey/ iedno łålce Bożey *SkarKaz* 352a.

W przeciwstawieniu: »poniżać się ... być po(d)wyszszon« (5): włzelki ktory się powyłzłzå/ bådżie poniżon/ a ktory się poniżå bådżie powyłzłzon [*omnis extollens seipsum humiliabitur ... humilians seipsum exaitabitur*]. *MurzNT Luc* 14/11; *Leop Luc* 14/11; *RejPos* 199, 199v, 225 [zawsze przekład tego samego tekstu].

W porównaniu (1): O dziwny robotniku: o niełtychåny do roboty Iozephow towarzysłzu: tył vrobił niebo y ziemię y co nå nich ieft/ å tåk fię nå nålz przykład pokornie iåko ieden rzemiełnik vbogi/ poniżåłz. *SkarŻyw* 245.

Zwrot: »pokornie, pokorå się poniżać« [*w tym: komu* (1)] (1:1): [łw. *Niceta*] pokorå niezmyłlonå kåżdemu fię poniżåł *SkarŻyw* 298, 245.

Szereg: »poniżać się i za podlejszego się podawać« (1): Nic nie målz pięknieyłzgo/ iåko gdy fię wyłokiego łtanu człowiek poniżå/ y v podłych zå podleýłzgo fię podåie. *SkarKaz* 515b.

2. *Dręczyć się* [*komu czym*] (1) : połtem fię poniżåć Pånu Bogu nie zåniechaymy. *SkarKaz* 120a.

Synonimy: 1. *pokorzyć się, upokarzać się*; 2. *dręczyć się*.

Formacje współrdzenne cf NIŻYĆ.